

Bilag III.

Til Folketingets Skatteudvalg.

Undertegnede Repræsentanter for forskellige Institutioner i **Odder Kommune**, Hads Herred, Aarhus Amt, tillade sig herved for det højtærede Udvalg at fremsætte nogle Bemærkninger i Anledning af § 10 i det i Rigsdagen fremsatte Lovforslag om kommunal Beskatning, hvilken Paragraf handler om Skat til Erhvervskommunen.

For straks at komme til Sagen skulle vi da bemærke, at det forekommer os, at den oven citerede § 10, saaledes som den nu er affattet, frembyder Tvivlsspørgsmaal og da særlig et, som vi ville tillade os her at fremdrage. Naar det saaledes i § 10 hedder, at en Person, der har skattepligtigt Ophold i en Kommune, i anden Kommune driver forskellige nævnte Virksomheder eller der har Indtægt ved Afgift af fast Ejendom eller ved at være beneficeret med fast Ejendom, bliver pligtig at betale i Skat til denne Kommune en vis Procent af Nettoindtægten, saa staar det os ikke klart, om f. Eks. en Stamhusbesidder, til hvis Stamhus der er knyttet *Fideikommiskapital*, ved at fraflytte Kommunen og tage skattepligtigt Ophold andetsteds, drager Fideikommiskapitalen med sig, saaledes at den Kommune, som vi formene bør være „Erhvervs-kommune“ nemlig den, hvor Stamhuset har sit Hovedsæde, derved unddrage Skatteindtægt af saadan Fideikommiskapital. Dette sidste ville vi meget beklage, og det synes os ogsaa lidet stemmende med Lovens Aand, men da Lovens Bogstav, jfr. navnlig Udtrykkene Afgift af „fast Ejendom“, „beneficeret med fast Ejendom“, synes at aabne Udvej for den modsatte Fortolkning, have vi ikke kunnet slaa os til Ro uden at faa Spørgsmaalet klaret.

Med Hensyn til rene Pengefideikommissier skulle vi bemærke, at den Kommune, hvor Beneficiarius har skattepligtigt Ophold, formentlig ogsaa maa have den fulde Skatteprocent af Indtægten af Fideikommisset, og *vore nærværende Bemærkninger tage derfor kun Sigt paa Fideikommiskapitaler, der ere underlagte eller knyttede til et Godsfideikommis.*

At saadanne Kapitaler skulle drages fra Godsets Domicil og følge Besidderens personlige Domicil (o: den Kommune, hvori han har skattepligtigt Ophold) forekommer os uretfærdigt.

Indtægterne af selve saadan et Gods' Hovedgaard (Besidderens Domicil) ere ofte ret problematiske, idet en stor Del af en saadan Hovedgaards Tilliggende er udlagt til Have, Park, Dyrhave, kort sagt, Gaarden er nærmest at betragte som en ren Lystejendom. Flytter nu Besidderen bort fra en sli^g *urentabel* Gaard, og kan han derved drage Fideikommiskapitalen med sig, vil der for den Kommune, hvor Hovedgaarden ligger, sikkert blive ringe Indtægter at tage Skat af, medens Udgifterne til Veje, Skoler, Fattig- og Alderdomsunderstøttelser m. v. — Udgifter, som en sli^g Gaard har stor Part i — blive uforandrede, ja maaske endog større. Alene dette, at en saadan Godsejer flytter bort fra Kommunen, betyder for mange handlende og næringsdrivende åarligt et stort direkte økonomisk Tab. De Kommuner, hvor Bøndergodset ligger, lide intet; de beholde Bygafgifterne som Skatteobjekt, og de bortsolgte Fæstegaarde affolkes ikke, hvorimod det meget ofte hænder, at Godsejeren inddrager under Hovedgaarden, naar Lejlighed gives, de Bøndergaarde, der ligge denne nærmest.

Dette er igen et Tab for Kommunen, der derved for hver Gaards Nedlæggelse gaar glip af mindst en Skatteyder.